

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

STUDIUL 5 CUM SUNTEM MÂNTUIȚI?

Dragi prieteni, în acest studiu vom vedea cum putem obține mântuirea, și anume ce ne-a învățat Isus despre cum putem fi mântuiți. În studiul trecut, spuneam că nu putem face nimic pentru a ne mântui, pentru că atât inițiativa, cât și înfăptuirea în ceea ce privește mântuirea sunt de natură divină. Dar atunci ce rol are omul în acest proces? Este posibil ca un om să fie mântuit împotriva voinței sale? Ce a spus Isus cu privire la aceasta? Luca 5, 30-32 spune:

Fariseii și cărturarii căteau și ziceau ucenicilor Lui: Pentru ce mâncați și beți împreună cu vameșii și cu păcătoșii? Isus a luat cuvântul și le-a zis: Nu cei sănătoși au trebuință de doctor, ci cei bolnavi. N-am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși.

Aceste cuvinte au fost rostite de Isus atunci când l-a chemat ca ucenic pe Matei, un vameș, un încasator de taxe. Iudeii îi considerau pe cei din categoria lui Matei nedemni de mântuire, și Isus a spus că a venit să cheme la pocăință pe cei păcătoși. Cu alte cuvinte, primul pas pentru ca mântuirea să aibă vreo valoare pentru păcătos este ca acesta să recunoască faptul că este păcătos. Tot așa cum bolnavul trebuie să recunoască faptul că este bolnav, pentru că nimeni nu poate obliga pe cineva să fie tratat, dacă nu acceptă faptul că are nevoie de acel tratament. Aici intervine lucrarea Duhului Sfânt. El este cel care convinge de păcat. Pastorul nu poate convinge de păcat pe nimeni: nici pe soție, nici pe soț, nici pe tată, nici pe fiu și nici comitetul bisericii. Nimeni nu-l poate convinge pe păcătos de păcat, în afară de Duhul Sfânt. Omul, prin el însuși, nu va ajunge niciodată la concluzia că este păcătos, mai ales în zilele noastre, când societatea în care trăim ne învață să justificăm păcatul, să-l explicăm, să-l motivăm, să-i schimbăm numele, numai să nu-l recunoaștem. Însă Biblia este categorică atunci când spune că toți păcătuim; nu există nimeni drept, nimeni care să caute binele. Isaia 1,4-6 spune:

Vai, neam păcătos, popor încărcat de fărâdelegi, sămânță de nelegiuiri, copii stricați! Au părăsit pe Domnul, au disprețuit pe Sfântul lui Israel. I-au întors spatele... Ce pedepse noi să vă mai dea, când voi vă răzvrățiți din ce în ce mai rău? Tot capul este bolnav și toata inima suferă de moarte! Din tălpi până-n creștet, nimic nu-i sănătos, ci numai răni, vânătăi și carne vie, nestoarse, nelegate și nealinate cu untdelemn.

Prietene, chiar dacă omenirea nu recunoaște starea tristă în care se află, realitatea este aceasta. Un fruct, la scurt timp după ce este rupt din pom, intră în descompunere, se deteriorează, începe să putrezească și până la urmă se usucă și dispare. Același lucru se întâmplă și cu omul; atunci când se desparte de Dumnezeu, începe să se deterioreze din punct de vedere moral și fizic. Probabil, una dintre dovezile deteriorării spirituale este cinismul cu care neagă situația tristă în care se află. Dar Isus a spus că a venit să-i salveze pe cei pierduți, numai că, pentru ca omul să beneficieze de mântuirea pe care Hristos o oferă în mod gratuit, acesta trebuie să recunoască faptul că este pierdut și, prin urmare, să-i pară rău.

Al doilea pas pentru ca mântuirea să aibă vreo valoare pentru om este părerea de rău. Isus și-a început lucrarea spunând că a venit să aducă robilor eliberarea, arătând, în același timp, nevoia de căință. Matei 7,17 spune:

Tot așa, orice pom bun face roade bune, dar pomul rău face roade rele.

Ce înseamnă aceste cuvinte? Textul spune că păcătosul este păcătos pentru că este rău, pentru că roadele și faptele sale sunt rele, pentru că el este rău. Poate că nu vrea să fie rău, dar este rău. Există vreo soluție? Da, există și aceasta constă în recunoașterea faptului că este rău și dorința de a

nu mai fi așa. Dar trebuie să înțelegem ce înseamnă părerea de rău, deoarece uneori o confundăm cu remușcarea. Aceasta din urmă este teama de a fi descoperit și de a suferi consecințele păcatului, dar adevărata părere de rău implică trei lucruri. În primul rând, recunoașterea păcatului: sunt păcătos, sunt rău. Al doilea, durere pentru rănirea inimii lui Dumnezeu. Și al treilea, dorința de a părăsi păcatul. Mulți oameni, după ce au păcătuit, simt greutatea vinovăției, disperarea, ca și Iuda. Dar aceasta nu înseamnă părere de rău; părerea de rău se naște în inimă și este roada Duhului Sfânt, nu este de natură umană. Tocmai din acest motiv, părerea de rău nu poate avea loc înainte de a merge la Isus. În *Calea către Hristos*, capitolul 3 găsim următorul paragraf:

„Dar tocmai aici, în acest punct, mulți pot greși și, de aceea, nu mai ajung să primească ajutorul pe care Domnul Hristos dorește să li-l dea. Aceștia gândesc că nu pot veni la Domnul Hristos până când mai întâi nu se pocăiesc și că pocăința îi pregătește pentru iertarea păcatelor lor. Este adevărat că pocăința precede iertarea păcatelor; căci numai inima zdrobită și smerită va simți nevoia unui Mântuitor. Dar oare trebuie ca păcătosul să aștepte până când va fi pocăit și numai după aceea să vină la Domnul Isus? Trebuie oare să facem din pocăință un obstacol între păcătos și Mântuitor?”

Interesant citat! Ceea ce spune el este că avem nevoie să mergem la Isus așa cum suntem, pe jumătate goi, precum femeia prinsă în adulter, acoperiți cu frunze de smochin, precum Adam, mirosind neplăcut, precum fiul risipitor, cu carnea în descompunere, precum leprosul, sau târându-ne, precum ologul. Mergi la Isus așa cum ești, cu țigara ta sau cu băuturile alcoolice, cu drogurile tale sau cu gândurile și sentimentele tale necurate, dar mergi la Isus. *„Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară,”* spune Isus. A merge la El înseamnă a spune: *„Doamne, nu înțeleg, dar vin, nu simt nimic, dar vin. Ca să fiu sincer, Doamne, îmi place viața pe care o am, dar vin; nu îmi pare rău, dar vin.”*

Dragul meu, mergi la Isus așa cum ești. Când vei ajunge la El, vei descoperi ceva minunat. El îți va da părerea de rău pe care nu o aveai. În prezența lui Dumnezeu vei suferi pentru toate lucrurile rele pe care le făceai și care răneau inima lui Isus. În prezența purității Mântuitorului, te vei simți necurat și vei cădea în genunchi la picioarele lui Isus spunând: *„Doamne, ai milă de mine”*. Atunci El te va ridica pe brațe, îi va chema pe îngerii Lui și le va spune: *„Acesta este fiul meu, care era pierdut S-a întors; îmbrăcați-l și haideți să ne veselim”* Acesta este miracolul transformării. Isus face din tine o făptură nouă, cu noi motivații, cu o nouă direcție în viață, cu noi și nesfârșite orizonturi. Dar trebuie să crezi în Isus. De aceea, El a spus în Marcu 9, 23:

Toate lucrurile sunt cu putință celui ce crede!

Trebuie să crezi. Nu există niciun loc atât de îndepărtat din care Isus să nu te poată aduce înapoi, nu există loc atât de adânc în care să fi căzut și din care Isus să nu te poată scoate, dar trebuie să crezi. Pentru cel care crede, toate lucrurile sunt cu putință. Dar Isus nu vorbește aici despre a crede din punct de vedere intelectual, pentru că nu este vorba doar despre teorie. Spre exemplu, gândiți-vă la cazul ologului din Betesda. Era bolnav de 38 de ani. Din punct de vedere omenesc, nu mai exista nicio speranță pentru el și nimeni nu-l putea ajuta. Dar atunci a apărut Isus și i-a zis: *„Scoală-te, ridică-ți patul și umblă.”* Dacă ologul ar fi zis: *„Nu înțeleg ce îmi vei face”* ar fi rămas olog. Dacă ar fi întrebat: *„Cum să mă ridic, dacă sunt olog?”* ar fi continuat să-și târască corpul ca și până atunci. Dar, deși nu înțelegea și nu simțea nimic, a crezut și s-a ridicat, pentru că nu există credință fără acțiune.

Dacă tu crezi, nu este nevoie să înțelegi sau să te întrebi cum îi va oferi Isus părere de rău unui păcătos ca tine. Nu ai nevoie să înțelegi, doar să crezi, pentru că pentru acela care crede, totul este posibil. Mergi la Isus și lasă celelalte lucruri în Mâna Lui. Faptele și acțiunile omului nu îl pot mântui; acestea sunt doar o declarație publică a faptului că noi credem în El și în lucrarea Sa de mântuire. În noi nu există dreptate; dreptatea noastră și faptele noastre bune sunt ca o haină mânjită. Doar dreptatea lui Hristos poate acoperi multele noastre păcate. Încă din grădina Eden,

când Adam și Eva au încercat în mod inutil să acopere goliciunea sufletului lor și până astăzi, omul este gol și are nevoie de dreptatea lui Hristos.

Aceasta este lecția pe care vrea Isus să ne-o dea prin parabola cu haina de nuntă. Împăratul a intrat să-și vadă oaspeții și a zărit acolo pe un om care nu era îmbrăcat în haină de nuntă, simbol al dreptății lui Hristos. „*Cum ai intrat aici?*” l-a întrebat. Și omul acela a amuțit. Atunci împăratul le-a poruncit slujitorilor să-l dea afară. Învățătura acestei parabole este că nimeni nu va intra în Împărăția Cerurilor doar pentru că s-a purtat frumos sau pentru că a respectat un cod moral de comportament. Aceste lucruri sunt importante, dar numai în cazul în care sunt rezultatul dreptății lui Hristos, numai dacă sunt roada Duhului. Singurul lucru care ne mai rămâne de făcut este să mergem la Isus. El a spus: „*Despărțiți de Mine nu puteți face nimic*”.

Ne îndreptăm spre sfârșitul acestui studiu vorbind despre importanța urmăririi lui Isus. Scopul morții lui Isus nu a fost doar acela de a ne ierta păcatele, ci de a ne face fapte noi. În momentul convertirii, devenim fapte noi, dar pe parcursul vieții de creștin învățăm cum să avem un stil de viață nou. Pentru ca acest lucru să fie o realitate în viața ta, nu este suficient să crezi că Isus a murit pentru tine. Credința ta trebuie să fie practică, nu teoretică, pentru că Iacov spune că și demonii cred și se înfioară și cu toate acestea nu sunt fapte noi. În acest moment intervine botezul, pentru că în momentul în care te botezi, demonstrezi în mod public și practic faptul că accepți moartea și învierea lui Hristos, ca și cum ar fi ale tale. În momentul botezului te unești cu Hristos în noua faptură creată de El. Ești o faptură nouă; de asemenea, te unești cu ceilalți creștini în lucrarea Bisericii. Textul care explică mai bine conceptul botezului se află în Romani 6, 3:

Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui?

Haideți să vedem ideile care se desprind din acest text. Botezul este o declarație publică a faptului că noi credem în moartea lui Hristos pentru noi. Prin urmare, botezul nu este opțional; ori te botezi, ori moartea lui Hristos nu are nicio valoare și niciun beneficiu pentru tine. Următorul pas este intrarea în rândurile membrilor Bisericii. Efeseni 2,16 spune:

... și a împăcat pe cei doi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce, prin care a nimicit vrăjmășia.

Ce a făcut Isus prin moartea la cruce? I-a făcut pe cei doi să fie una în El Însuși. Această expresie, „în El însuși” este foarte importantă. A făcut în El însuși un om nou. Omul nou despre care vorbesc scriitori biblici apare după Isus. El este Cel care face omul nou; prima dată, în El însuși și, după aceea, îi oferă o nouă natură păcătosului căit. Dar textul continuă și spune că Isus a împăcat neamurile sau iudeii cu Dumnezeu într-un singur trup. La ce trup se referă? La Biserică, bineînțeles. Prin urmare, Biserica nu este o opțiune pe care Dumnezeu a lăsat-o la alegerea mea. Biserica este trupul în care Dumnezeu dorește ca faptele noi, care au fost împăcate cu El prin Hristos, să fie unite și în pace.

Cu câteva zile în urmă m-am întâlnit cu cineva care mi-a spus că are o legătură bună cu Dumnezeu, dar nu vrea să știe nimic despre Biserica organizată. Cum se poate așa ceva? Cum se poate să ai o relație bună cu Dumnezeu, dar să nu vrei să ai nicio legătură cu Biserica organizată? De unde este ideea că acest lucru este posibil? Singura modalitate de a fi o faptură nouă este prin Biserică, deoarece Isus, pe cruce, ne-a împăcat cu Dumnezeu într-un singur trup, care e Biserica Sa. Biserica nu este perfectă și acolo se află și grâu și neghină; acolo se află și oameni buni, dar și oameni care nu au trecut prin experiența convertirii; acest lucru se poate observa printre membrii bisericii, printre cei ai comitetului sau printre pastori, dar tu nu mergi la biserică pentru oameni. Tu mergi la biserică pentru Isus, tu mergi la biserică pentru că în El a împăcat omenirea în trupul Său, tu mergi la biserică pentru că acolo este locul unde te aduni să adori și să lauzi numele Celui care s-a făcut om pentru a te mântui. Domnul să te binecuvânteze!

Traducere de Astrid Daulia T. Dinescu